

Interpellation av Sunhild Dietrich-Larsson (mp) om folkhälsoarbetet inom det medicinska programarbetet

Inom Stockholms läns landsting pågår ett omfattande medicinskt programarbete för att utröna befolkningens behov samt kartlägga vilka insatser som behövs från sjukvården för att tillgodose dessa behov. Det är ett viktigt kvalitetsarbete som måste göras. De olika sjukdomsgrupperna har indelats i 13 programområden där man skapar anvisningar kring själva behandlingen d v s likt ett nationellt behandlingsprogram för att uppnå god kvalitet för patienten och effektivitet för sjukvården på alla nivåer där man kan ha patientkontakt. Utöver dessa 13 program har det skapats ytterligare ett program för att även täcka in omsorgen, smärtproblematik och annat som inte ryms direkt i de medicinska programmen. Programarbetet blir aldrig färdigt utan är en ständigt pågående process.

När det gäller frågan om hur mycket som satsas på det förebyggande arbetet kan man idag inte få ett entydigt svar. Först när ohälsan är ett faktum som fordrar hela den avancerade sjukvården söker man upp sjukvården. Många gånger utan minsta hjälp till självhjälp innan problemen är så stora att de kräver dessa kostsamma insatser, med ett omfattande lidande för patienten.

Om vi menar allvar med att ta ansvar för hälso- och sjukvården i vårt landsting, måste det även skapas ett program för folkhälsa, dvs prevention. Det behövs ett programarbete kring folkhälsan och dess ansvarsområde. De olika aktörerna, där samhällsmedicin utgör den största, måste starta ett arbete i uppdrag från HSN för att tydliggöra att sjukvårdsledningen menar allvar också inom detta område. Särskilt idag där ohälsa till följd av övervikt, rökning och drogmissbruk ökar oroväckande. Det behövs också en ny upplysningskampanj liknande de som fanns i mitten av 1980-talet för att förebygga smittsamma sexuellt överförbara sjukdomar. De sjönk då drastiskt. Nu ökar bl a klamydia oroväckande igen vilket betyder att många IVF-behandlingar måste genomföras i framtiden.

Det medicinska programarbetet kostar mycket pengar. Om hälso- och sjukvården blir mer tydlig och ger de medel det kostar också till preventionen, får vi troligen en helt annan respekt för dessa frågor på alla enheter. Vi måste bli tydligare och ställa krav också på professionen för de preventiva insatserna. Med det menas även uppföljning av givna insatser och deras resultat. Detta kommer att leda till forskning och ökade beteendevetarinsatser också inom folkhälsoområdet. Stockholms läns landsting kan bli ledande i landet.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga ansvarigt landstingsråd följande:

1. Kommer HSN att få i uppdrag att kartlägga hur folkhälsoarbetet tillgodoses inom det medicinska programarbetet samt redovisa hur man tänker arbeta tvärsektorielt?
2. Kommer folkhälsa att tydliggöras som ett fokusområde inom det medicinska programarbetet?

Stockholm, torsdagen den 7 februari 2002

Sunhild Dietrich-Larsson (mp)